

stod ham, en Beredvillighed til under den Udvalgsbehandling, som sikkert vil komme, at forhandle med Finansministeren paa Grundlag af, at den foreslaede progressive Stigning i Skatteprocenten muligvis skulde blive endnu større, end der her er Tale om, men samtidig udtalte det ærede Medlem, at han maatte fastholde Kravet om, at Skatten kun skulde falde paa virkelig Krigsindtægt. Der er jo noget umiddelbart tiltalende i, at de Mennesker, der netop tjener ved Krigen, i særlig Grad skal betale for dem, der sætter til i Kraft af samme Anledning. Men saaledes som Sagen foreligger i Praksis, maa jeg give den højtærede Finansminister Ret i, at det er overordentlig vanskeligt at gøre et Skel her og gøre det paa en retfærdig Maade, og navnlig maa jeg sige, at naar den nugældende Lov bliver fortolket af den højtærede Finansminister saaledes, som Tilfældet er, forekommer Springet fra en Krigsindkomstskat til en ren Merindtægtsskat mig at være grumme lille. Den højtærede Minister nævnte i sin Fremsettelsestale som Eksempel en Sagfører, der havde tjent, saa vidt jeg husker, 19,000 Kr. ved at opføre et Bo og havde haft en Krigsfortjeneste af 1,000 Kr., idet han havde været Raadgiver for Folk, der spurgte ham i Anledning af forskellige Krigsforhold. Men her forekommer det mig nok at være en ret søgt Fortolkning, at saa er hele hans Merindtægt paa 20,000 Kr. i Virkeligheden en Krigsindkomst. Saaledes fortolket vil ogsaa den nugældende Lov i Virkeligheden i alt væsentligt komme til at virke som en ren Merindtægtsskat. Men for øvrigt forekommer det mig, at det vilde være lige saa plausibelt at sige, at de Folk, der trods Krigen har haft store Indtægter, de, der særlig er blevet begunstiget i disse Aar i Modsætning til saa mange andre, skal ogsaa i en særlig Grad, om jeg saa maa sige, begunstiges i Retning af at betale Skat fremfor andre Mennesker. Jeg ser ikke den uhyre Forskel paa dette Omraade. Men til Gengæld maa jeg sige, at jeg under denne Forudsætning maa finde de foreslaede Procenter for høje, og jeg tror for øvrigt, at det ærede Medlem, som talte gaa Venstres Vegne, gav mig Ret i, at hvis man gaar til en ren Merindtægtsskat, vil det være vanskeligt at opretholde den af Ministeriet foreslaede Skala, der jo gaar fra 1 pCt. op til 30 pCt.

Der kan naturligvis rent skatteteknisk set være overordentlig meget at indvende mod hele dette Lovforslag. Der vil kunne

fremdrages mange Eksempler paa den urimelige Maade, hvorpaa en saadan Lov vil komme til at virke. Der er vist ikke mange, der vil modsige, at det er ganske urimeligt, at den Omstændighed, at en Mand tilfældigvis i et af disse Aar modtager en Arv efter sin Fader eller en anden Slægtning, skal bevirke, at han kommer til at betale Merindtægtsskat af hele dette Beløb. Man vil maaske ogsaa indrømme, at det kan være ret urimeligt, at selv om et Aktieselskab eller en privat Forretning i et af de 3 saakaldte Gennemsnitsaar af helt uvedkommende Grunde har haft et særlig uheldigt Aar med store Tab, skal dog dette Aar regnes med i Gennemsnittet og saaledes bevirke, at hans Merindtægtsskat, hans Krigsskat bliver væsentlig større, end den ellers vilde være blevet. Ja, man vil ogsaa meget godt kunne tænke sig, at et begyndende Aktieselskab i alle de 3 Gennemsnitsaar kun har haft Underskud og saa tilfældigvis netop i Krigsaaret begynder at faa Indtægter — det hører der ikke meget til —, som overstiger det Minimum, der her er Tale om at fritage for Skat, og dette Aktieselskab vil i saa Tilfælde komme til at betale en Skat, som er urimelig stor, og navnlig er det absurd, at det i Virkeligheden vil komme til at betale Skat af sit i de foregaaende Aar lidte Tab. Jeg mener imidlertid, man i et Udvalg vil kunne faa klaret disse Spørgsmaal og vil kunne komme udenom de vanskeligste af disse Skær, og jeg skal altsaa med Hensyn til hele dette Spørgsmaal sige til Ministeren, at mit Parti er rede til at forhandle, for saa vidt der fra Ministeren tilflyder os Oplysninger om hele dette Skattepaalægs Nødvendighed, ogsaa i det Omfang, hvormed der her er Tale. I saa Fald er vi, som jeg siger, villige til at acceptere en Forhandling om Sagen, og vi er ogsaa villige til i alt væsentligt at acceptere en Forhandling paa det Grundlag, som her er foreslaaet.

Jeg skal i denne Forbindelse udtale, at jeg vilde finde det naturligt, om hele dette Spørgsmaal fandt sin Løsning i Forbindelse med en Løsning af Spørgsmaalet om den særlige Skat paa Skibsfarten. Hvis det er rigtigt, hvad der forlyder her i Rigsdagskredse, at Regeringen og Skibsrederne er kommet til en Aftale om dette Spørgsmaal i Form af et Kompromis, som skulde slutes mellem Ministeriet og Rederne, eller at der skulde være Forhandlinger i Gang mellem det af Folketinget nedsatte Udvalg om Lovforslaget og Re-